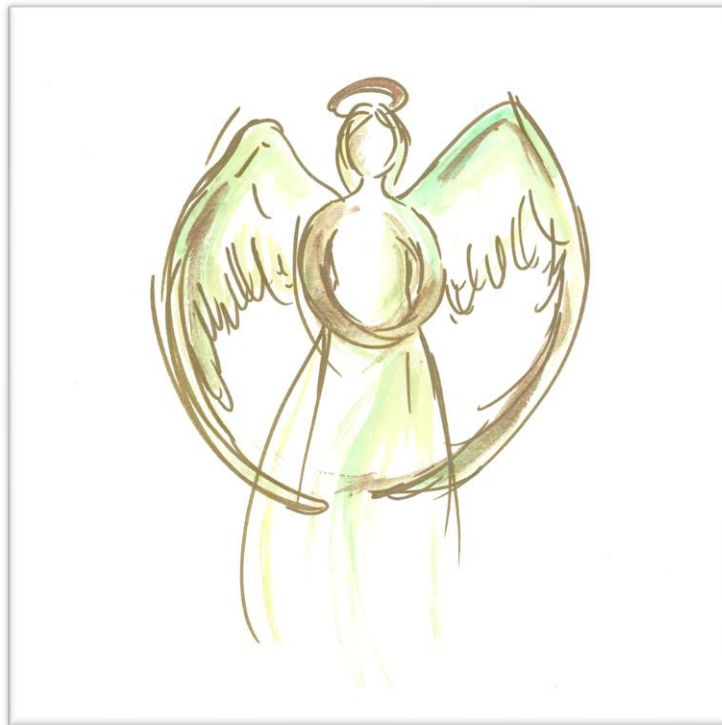

www.franciscaansbezinnen.be

Just say 'Yes'!

*Engelen wijzen ons
de weg naar Kerstmis!*

TAU - ADVENTSBEZINNING 2024

WEEK 3: GEDRAGEN IN VERTROUWEN

Cléo Rosseneu (1986) is historica en moeder van drie kinderen. Na een zoektocht naar de gemene deler in haar vrijwillige engagementen als bezinningsbegeleider, huisonderwijzeres en permacultuurontwerper, kwam zij begin zomer 2023 bij Eckerk terecht. Haar functie als stafmedewerker ligt in het verlengde van wat ze spontaan al jaren doet, namelijk mensen verbinden rond en inspireren voor de goede zaak. In haar vrije tijd tref je haar waarschijnlijk in een Hagelands voedselbos.

Ik ben er vrij zeker van dat ik ooit een echte engel heb ontmoet. Ik was ruim tien jaar geleden zwanger van mijn eerste kindje. En ik ben in die zomer op vakantie geweest bij vrienden in Centraal Portugal. En wij bezochten samen het Mariale Bedevaartsoord Fatima. Het was de eerste keer dat ik zo'n plaats bezocht. Ons werd gevraagd of aangeboden om een kaars te branden bij het heiligdom en een intentie uit te spreken. En ik maakte mij op dat moment een beetje zorgen over mijn capaciteit om vlot een kindje op de wereld te zetten.

Ik heb toen half schertsend een hele grote kaars genomen om aan te steken en gevraagd aan dus Maria, de ultieme moederfiguur, van ja, maak alsjeblieft dat dat vlot gaat als ik voor de eerste keer beval.

En toen, enkele maanden later, ik was mij enorm gefocust aan het voorbereiden. Ik zou een heel natuurlijke, relaxte thuisbevalling hebben. Dat was het plaatje dat ik voor ogen had. Ik was ervan overtuigd dat het allemaal goed ging komen, dat ik dat ging kunnen.

Ja, de termijn komt naderbij dat een thuisbevalling mogelijk werd. Je moest zoveel weken ver zijn, 36 weken of zo, om dat in orde te hebben met de verzekering. Dat dat thuis mogelijk was.

Maar twee dagen voor die termijn breekt mijn water plots nachts en zet dat baby'tje, dus de bevalling, in gang. Te vroeg. En ik dacht, oh nee, lap. Ik wil niet naar het ziekenhuis, maar ik zal toch maar gaan. Oké, ik was kwaad, ik had veel weerstand, ik had stress. Het was niet het plan dat ik had voor mijn bevalling.

Ik dacht, ik wil hier ook niet zijn, ik voel me niet op mijn gemak, ik ken de mensen hier niet die bij mij gaan zijn. Het is zo'n intiem moment, zo'n uniek keerpuntmoment in mijn leven. En ik had dat graag perfect gehad, of toch zeker anders dan wat het nu wordt, of wat het nu is.

In totale kwetsbaarheid moest ik de controle opgeven

De totale kwetsbaarheid en controle die ik moest opgeven, want ik was in transitie, zoals we dat noemen in die bevalling. Ik zag al sterretjes, ik kon niet meer goed op mijn benen staan. Dat kindje ging er op dat moment uitkomen. En ik heb mij dan laten doen, letterlijk, vreemde mensen aan mijn lijf, vond ik allemaal niks. Maar ik ben toen helemaal verstilt en in mezelf gekeerd. Omdat ik dacht, ik kan niet meer doen dan dit te ondergaan en contacten blijven houden met mijn kindje. Want die voelt mee wat ik voel, en omgekeerd. En alles hier om me heen is niet wat ik wou, niet ideaal, maar ik moet een soort kern en rustpunt hier, een ankerpunt hierin vinden. Om, ja, dat is belangrijk.

Ja, dat was een zeer overweldigend moment, op meerdere vlakken en niveaus. En toen heb ik mijn ogen dicht gedaan en probeerde te focussen op, ja, om non-verbaal iets te kunnen vertellen tegen mijn kindje. Van, weet je, laat het maar gebeuren. Komt wel goed, we overleven dit wel. En toen zag ik een menselijke figuur voor mij staan, voor het bed, waar licht uitstraalde. Enorm fel wit licht.

Het was een vrouwelijke figuur. En ik dacht natuurlijk meteen, ah, daar is ze. Dit is een moeder Maria, een moederfiguur voor mij, voor dit kindje.

Eensklaps voelde ik een enorme rust en vrede en overgave.

Ik voelde eensklaps enorme rust en vrede en overgave. En een gevoel dat die overgave de manier was om hierdoor te gaan. Ik maakte mij geen zorgen meer over geboortetrauma en wat het ging betekenen voor de rest van het leven van dit kindje. En al die zware gedachten die ik een paar momenten daarvoor nog had. Het woord overgave kwam niet woordelijk in mijn hoofd, maar het concept van, laat letterlijk je kind los, geef je over. Dat wel. Die intuïtie was heel sterk.

En ook, er kwamen heel veel emoties bij, kijken. Ook verdriet. Maar die werden gelijk allemaal gedragen in een soort berusting en vrede en vertrouwen en een emotie van, oef, we zijn hier niet alleen in. Hoe dan ook. Die figuur was er. Tot ik mijn ogen weer opendeed, omdat ik het gevoel had dat mijn zoontje geboren was. Mijn zoon, zijn naam, heb ik trouwens redelijk op het laatste moment gekozen om verschillende redenen. Maar zijn naam is Lucas. En Lucas betekent wit licht in het Grieks. Het sneeuwde op dat moment ook buiten, rond het ziekenhuis. Wat al lang niet meer gebeurd was. Het was mooi wit toen ik naar buiten keek, door het raam dat ik daarna zag. En dat paste allemaal zo mooi bij elkaar. Maar niet om te zeggen dat het een romantische ervaring was, of een ideale ervaring, of wat ik zelf had gewenst op voorhand. Want er was wel heel veel woede en verdriet ook aanwezig.

Zeker vlak na de geboorte van mijn zoontje, want ze namen hem meteen van mij weg. Puur protocol. Hij had een heel goede Agparscore van 9 op 10, hij was volgroeid, hij ademde zelfstandig, hij was heel alert. Maar hij moest meteen weg, want mevrouw, we nemen geen risico's, u weet toch wel dat. En allerlei angstige voorspellingen die ik toen hoorde. Ik hoorde hem wenen, want ze wilden ook meteen infusie prikken in zijn handjes en zijn voetjes, om zijn waardes te kunnen opvolgen.

Ik was boos, want ik dacht, het is totaal niet nodig. Dit kind voel ik helemaal als moeder, het kind is helemaal in orde, leg die gewoon bij mij. En van, ik moet mijn kindje nu al loslaten en het leven doet hem nu al pijn, letterlijk. En ik kan daar op dit moment niks aan doen. En ik heb mezelf toen gezegd, het zal zo moeten zijn.

De engel geeft een andere lading op wat er dan ook gebeurd is, vooral ook een gevoel van vertrouwen.

En dit is ook een ervaring die mij deze les geeft, deze hulp in zekere zin, een enorme aanzet tot loslaten, wat ouderschap ook is. Ja, het is wat het is. Ik heb het toch meegemaakt, maar ik was ook zo kwaad en teleurgesteld dat ik dat had meegemaakt. Maar die engel daarin maakt het toch anders, geeft toch een andere lading op wat er dan ook gebeurd is. Dat ik dacht, ja, die dingen kunnen hun uitwerking hebben, hun mooie uitwerking, dat dingen dan op die manier gaan zoals ze gaan, dat dat dan ook zijn waarde heeft, dat je dan niet kunt snappen en zien wat daar de betekenis van kan zijn. Maar dat, vooral dat gevoel van vertrouwen.

Misschien had ik thuis een perfecte bevalling gehad, die helemaal in orde was. En had ik ook nooit een engel gezien of ervaren, was dat gewoon, joepie, alles perfect in dit stukje van mijn leven, op dit moment. Had ik dat gewild, ja, dan had dat wel ik. Maar dat is niet wat ik gekregen heb. Het mysterie van die dingen.

Ik had het zeker anders gewild, maar dat is niet wat ik gekregen heb... Het mysterie van de dingen.

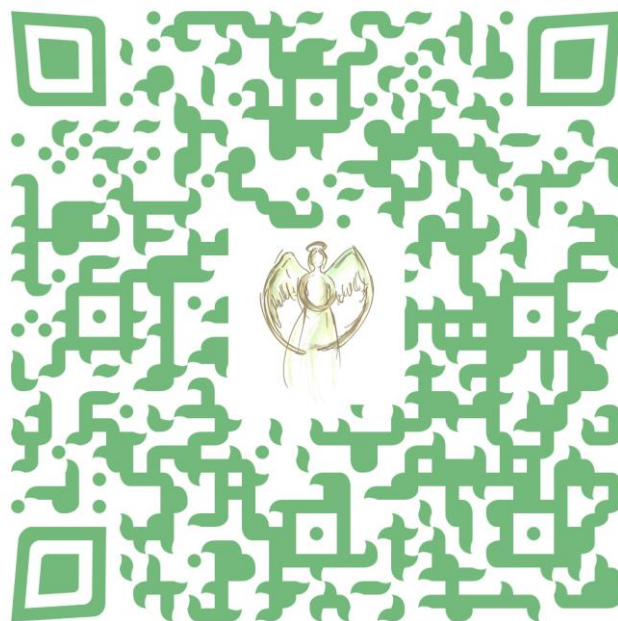
Als ik een kunstenaar zou zijn die een engel uitbeeld, dan zou ik werken met transparantie, zoals in water. Waterdruppels reflecteren ook licht naar verschillende kanten. Het licht is een heel belangrijk aspect daarin, dat felle witte licht. Het is niet zo'n soort hologram waar water instroomt. Ik zou zo gelijk een figuur, die bestaat uit stromend water, toch visueel zeker, om dat zo te zien. En waaruit ook licht van binnenuit schijnt, vanuit de kern. Dat alles in beweging is, zoals water dat stroomt in beweging is.

WORD ZELF EEN ENGEL VAN EEN MENS!

Vijf serafijnse tips voor jou!

1. Herinner jij je momenten dat je je gedragen wist door een gevoel van vertrouwen. Deel je ervaringen met anderen.
2. Probeer in de komende week zaken die niet perfect lopen zoals ze gepland waren los te laten en open te staan voor wat er dan op je afkomt!
3. Probeer iemand nabij te zijn die in deze dagen eenzaam is en op zoek naar verbinding.
4. Mediteer met het beeld van de beschermengel en voel wat het die beschermende, omarmende dynamiek met je doet.
5. Stuur iemand deze week een [engelenkaartje](#) op met een beschermengel erop!

TAU - VASTENBEZINNING 2024

Tekst: Cléo Rosseneu
Afbeeldingen: inwezig.be

Meer info op
www.franciscaansbezinnen.be

